

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannem i wydaniu wieczornem, — w niedziele i święta tylko wydanie poranne, — natomiast w dni poświęczone tylko wydanie wieczorne

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr. Marjan Chelminowski, za inne działy odpowiada Edmund Rakowski, za ogłoszenia i reklamy Antoni Leśniewicz, wszyscy w Poznaniu.

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor: Bohdan Jarochoński

Nr. 597

Poznań, wtorek dnia 30 grudnia 1930

Rok XXV

Zwolnienie pp. Bagińskiego i Dubois

Warszawa, 30. 12. (Tel. wł.) — Wczoraj po południu sędzia śledczy p. Demant zwolnił z więzienia w Grójcu postą Dubois za kaucją 10.000 zł oraz postą Bagińskiego za kaucją 5000 zł. (w)

Warszawa, 30. 12. (Tel. wł.) — Czynności śledcze w sprawie b. więźniów z Brześcia trwać będą jeszcze kilkanaście dni. Zasadniczo śledztwo zostało już ukończone a obecnie trwa porządkowanie i segregowanie akt sprawy oraz opracowywanie poszczególnych dowodów obciążających b. więźniów brzeskich. Dowodami tymi mają być artykuły w prasie, ulotki itp., pisane przez aresztowanych postów.

Całkowite zakończenie śledztwa ma nastąpić około 1 lutego. (w)

B. B. S. a sprawa brzeska

Warszawa, 29. 12. (Tel. wł.) — Z powodu sprawy brzeskiej organ BBS-owców „Przedświt” zajął początkowo stanowisko zdecydowanie krytyczne, domagając się przeprowadzenia śledztwa i ukarania winnych. W ostatnich jednak numerach zmienił ton, upodobniając się do cynicznej „Gazety Polskiej”.

Mówią, że sprawa brzeska stała się przedmiotem silnych tarć wśród kierowniczych sfer tej grupy. Kurs krytyczny reprezentowany przez p. Tadeusza Szpołtńskiego, dotychczasowego redaktora, nie utrzymał się, a górę wziął kurs pulkownikowski, z którego ramienia kierownictwo „Przedświtu” obejmie p. Medard Downarowicz. (w)

Protesty przeciwko Brześciowi

Warszawa, 29. 12. (Tel. wł.) Do oświadczenia profesorów uniwersytetu warszawskiego w sprawie Brześcia dołącza swój podpis Antoni Gluziński, b. prof. Uniw. Jag., J. Kazimierza i uniw. warszawskiego, a do oświadczenia profesorów politechniki warszawskiej prof. Bogucki i prof. Tadeusz Miłobędzki, przebywający na kuracji w Krynicy. (w)

Upadłości w Polsce

Warszawa, 29. 12. (Tel. wł.) W ciągu ostatnich 10 miesięcy w Polsce ogłoszono ogółem 684 upadłości wobec 516 w całym roku 1929, a 288 w roku 1928.

Z upadłości w roku bieżącym na województwa centralne przypada 403, na województwa poznańskie i pomorskie 132, na południowe 111, na śląskie 36 na wschodnie 2. (w)

Konfiskata „Kurjera Poznańskiego”

Wczoraj, wskutek zarządzenia sądu powiatowego w Poznaniu, uległ zajęciu nr. 596 „Kurjera Poznańskiego” z dnia 29. 12. 1930 (wydanie wieczorne) z powodu artykułu wstępnego p. n. „Obluda w sprawie Brześcia”, w którym w ustępie trzecim od końca uległy zajęciu trzy zdania, a mianowicie od słów: „To zresztą nie wyczerpuje...” aż do końca tego ustępu, t. j. aż do słów „która nim kierowała”.

Po dokonaniem zajęcia wydrukowano drugi nakład „Kurjera Poznańskiego”, oznaczony numerem 596 A, w którym opuszczono inkryminowane zdania.

Powstanie w Hiszpanji. — Transportowanie rozbrojonych oddziałów powstańców przez wojska wiernie rządowi.

Marszałek Joffre na łożu śmierci

Agonja zwycięzcy z nad Marny rozpoczęła się wczoraj pod wieczór

Londyn, 29. 12. (PAT.) Król polecił lordowi Tyrrel, ambasadorowi Wielkiej Brytanji w Paryżu, aby śledził przebieg choroby marszałka Joffre'a oraz złożył mu w imieniu króla wyrazy sympatii.

Paryż, 29. 12. (PAT.) Biuletyn poranny o stanie zdrowia marszałka Joffre'a stwierdza, że noc minęła spokojnie. Chory jest niezmiernie słaby, lecz zachowuje zupełną przytomność umysłu. Pomimo że stan serca jest stosunkowo bardzo dobry, katastrofa uważana jest obecnie za kwestję już nie dni, lecz godzin.

Wczoraj nie miano nadziei, że chory przeżyje noc.

Paryż, 29. 12. (PAT.) Ambasador hiszpański w Paryżu Quinones de Leon złożył wizytę rodzinie marszałka Joffre'a celem zaciągnięcia wiadomości o stanie zdrowia chorego.

Paryż, 29. 12. (PAT.) Lekarze, czuwający przy łożu marszałka

Joffre'a, dostrzegli dziś o świcie na twarzy chorego kurcz, świadczący o zbliżającym się paraliżu. Dzięki energicznemu zabiegom niebezpieczeństwo udało się zażegnać. Lekarze wyrażają podziw dla niezwyklej żywotności organizmu chorego, którego siły dobiegają jednak końca.

W ciągu ranka i po południu cały szereg osób odwiedził mieszkanie marszałka Joffre'a, zapytując o stan chorego. Król hiszpański nadesłał depeszę.

Paryż, 29. 12. (PAT.) Stan zdrowia marszałka Joffre'a jest bezнадziejny.

O godzinie 17,30 rozpoczęła się agonja.

Paryż, 29. 12. (PAT.) — Cała prasa wieczorna poświęca długie artykuły marszałkowi Joffre'owi, wyrażając uwielbienie narodu francuskiego dla tego, który w r. 1914 ocalił cywilizację od zagłady.

Propagandowa podróż kancl. Brüninga

Demonstracyjny objazd pogranicza polskiego w towarzystwie osławionego min. Treviranusa

Berlin, 29. 12. (PAT.) — Zapowiedziana podróż kanclerza Rzeszy Brüninga na obszary niemieckich prowincji wschodnich rozpoczęła się dn. 4 stycznia. W dniu tym kanclerz, który bawi obecnie na urlopie świątecznym w Schwarzwald, powróci do Berlina, poczem niezwłocznie uda się w drogę. W podróży tej kanclerzowi towarzyszyć będą ministrowie Treviranus i Hirtzsiefer jako komisarze rządu Rzeszy i Prus dla prowincji wschodnich, prezydent Banku Rzeszy, Luther, oraz dyrektor towarzystwa kolei niemieckich, Dorfmueller.

Według komunikatu prasy, kanclerz pragnie przedewszystkiem poinformować się na miejscu o sytuacji gospodarczej obszarów wschodnich, jednak w czasie podróży swej, jak zaznacza „Germania”, nie pominie on okazji, aby zapoznać się również z panującymi na pograniczu wschodnim stosunkami, o ile wchodzi one w zakres polityki zagranicznej.

Pierwszym etapem podróży kanclerza będzie Pomerania i Marchje graniczne.

W czasie wizytacji Prus Wschodnich kanclerz Brüning zwiedzi m. in. Tylżę, Wystruń, Kluczbork, Elk, Libawę i Kwidzyn. W drodze powrotnej przez Pomorze polskie kanclerz wraz z towarzyszącymi mu osobami wyjedzie na zwiedzenie obu niemieckich prowincji śląskich. Plan podróży po Śląsku przewiduje przyjęcia w Opolu, Gliwicach, Bytomiu, Raciborzu, Kłacku i Wrocławiu.

W dn. 11 stycznia oczekują powrotu kanclerza do Berlina.

Berlin, 30. 12. (Tel. wł.) Urzędowa podróż kanclerza Rzeszy Brüninga, która odbędzie się między 4 a 11 stycznia r. p., jest przedmiotem ożywionych komentarzy.

Koła miarodajne starają się tuszować, jakoby chodziło o wywołanie manifestacji na krótko przed rozpoczęciem obrad Ligi Narodów. Wszystkie jednak poszlaki wskazują na to, iż chodzi o organizowaną w ten sposób robotę. M. N.

Wśród polskich kawiarzy

Państwo Ducha św. — Pierwsza kolonia polska. — Radosna wieść. — Abominatio desolatōnis. — Polskie nabożeństwo. — W odwiedzinach. — Polska kawa. — Zamożny kawiarz analfabeta. — Dzień zaduszny.

(Korespondencja własna)

Patrimonio dos Polaccos, 3. 11. 1930.

Zanim rozpoczęła się t. zw. gorączka brazylijska czyli masowy wyjazd kolonistów polskich do Brazyliji, podążały już tam mniejsze lub większe gromadki ludu polskiego. Szły one na tulażkę, nie wiedząc często dokąd i poco. Przybywszy do Rio de Janeiro, musiały wybierać stan państwa, w którym chciałyby zamieszkać — Rio Grande do Sul, Parana, Matto Grosso, Espirito Santo. Dowiedziawszy się zaś, że Estado Espirito Santo znaczy tyle, co państwo Ducha św., odrazu w te podążyły strony.

Naród tam musi być wielce pobożny — mówiono sobie — a i Duch św. nas nie opuści.

Było to w r. 1871. Do portu espiritantskiego Victoria zawinął zagłowiec szwedzki „Zorillo”, mając na pokładzie kilkadziesiąt rodzin polskich.

Wychodźcom naszym odrazu przydzielono spory szmat lasu dziewiczego pod uprawę. Nasze Wyrwidęby i Wali-góry rączo zabrały się do pracy. Ale cóż, kiedy klimat tropikalny zaczął dziesiątkować ich szeregi. Rozpacz ogarnęła wszystkich, Zbuntowali się i chcieli wracać do kraju. Lecz, gdy przyznano im tereny inne, zdrowsze, zostali. Tak powstała pierwsza kolonia polska w Espirito Santo. Nazwano ją Patrimonio Santo Antonio dos Polaccos, jako że kolonista polski oddał się pod opiekę św. Antoniemu.

Później rozproszyli się po całym stanie. Poszli do starych kolonii włoskich czy niemieckich lub też zakładali nowe. Nową taką kolonią było również Patrimonio dos Polaccos, położone nad rzeką Lage. I do tej właśnie osady przybyłem przed pięću dniami.

Oprócz p. ministra Grabowskiego, postą Rzeczypospolitej w Rio de Janeiro, który bawił tu w przejeździe przez parę godzin, dotychczas nikt z Polski nie odwiedził tego ustronia. To też radość była wielka, kiedy zawitał tam pierwszy ksiądz polski.

Odrazu wysłano gońców do wszystkich domów polskich, nawet do tych z nad Corrego de Caixada. A są to blisko trzy godziny drogi. Na drugi dzień na nabożeństwo stawili się wszyscy. Jechali na koniach i mulach, lecz większość przyszła na piechotę. Przyszli też Brazylijanie i dużo Włochów, którzy tam razem z nimi mieszkają.

Kościółek jest niewielki. Cały murowany, wewnątrz i zewnątrz pobielany. Zbudowany na wzniesieniu, panuje nad osadą i bliższą okolicą. Po bokach jest wolny plac. Dalej na lewo Bożamęka i cmentarz. Po prawej plebanja, schludna i przestronna, cała z drzewa cedrowego i imbui. Świeci jednak prawie zawsze pustkami. Tylko trzy razy do roku otwiera swe gościnnie podwoje, gdy Padre Henrique zjeżdża tu na dwa dni, aby błogosławić związki małżeńskie, chrzczyć i święcić groby tych, co w międzyczasie pomarli.

Między kościołem a plebanją zebrali się w kupe, w oczekiwaniu tego pierwszego polskiego nabożeństwa. Gwarzyli sobie i opowiadali. Zaledwie kilku starych po polsku, reszta już po portugalsku.

Jechałem z kolonistą Trzoskiem, u którego nocowałem. Gdy nas ujrano, zaczęto dzwonić w wielki dzwón. Taki jest tu zwyczaj. I nie dziw, skoro ksiądz tak rzadko tu przyjeżdża.

